

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci Iudimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Regula secunda. Temporis atq[ue] loci quantiq[ue] aduerbia quæda[m].
Hunc optant casum, dic uenimus illius ergo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

de quibus infra dicemus. Decimosexto. Idque quod esse solet sub consuetudine ponatur ait Alexanus, ut pes porci, etiam si nunc porcus sit mortuus, & uas uini quod uinum solet continere &c. Decimo septimo. Quodlibet nomine substantiuum potest regere genitivum pluraliter, & tunc significatio excellere. *Omnis res est omnis res*
flos fons omnis res
ars artium scientia scientiarum
cattica canticorum scientia scientiarum
flos florum uirgo uirginum secula seculorum
deus deorum coetus coecorum organum organorum &c. Decimo octavo. Dictione significans re uenitibile &c. regit genitivum pluralem, ut panes ducentos, rurum denariorū non sufficiunt eis, hoc trioboli quod adiecius dicitur propter trium obolorū. Plau. Quid ait naus minimi plurimi, equus uiginti aureorū, salmo trium solidorū &c. Decimonono. Dictione significans re hanc etatem, regit genitivum, ut puer octo annorum, infans unius diei, maledictus puer certum annorum. *Ab aliis substantiis etiam regitur hucus genitivus, ut in Genesi Noe erat quingentorum annorum Quinti. Non estimadum est cuiusque sit etatis, sed quantum iam in studijs perficerit. In euangelio. Quoniam factus est Iesus anno xij. Nihil Zederas ne quicquam probare dictas orationes esse congruas. Querimus autem de etate, Cuius etatis es, quam annos natus es. Quid est etiam dicitur, quam annos agis, sed quam annos natus es, totum est elegans.* Vigesimo. Nomine significans re membrabiliter, sepe regit genitivum, ut ager trium iugorum, uasa trium modiorum, panis. xi. librarum &c. Sepe conuertitur hec regula, ut modius triticum, semmodius siliginis, modiolus sal, libra butyri &c. Ad hanc regulam multi reducuntur, quantum sive miltum argenti, quod caufit &c. Vigesimoprimum. Nomine significans signum uel imaginem, regit genitivum rei cuius est imago, ut halo uenti, iris pluviae, uexillum dedicatiois, argumentum rei. i. signum.

Vigesimosecundo. Propria nota ut in concordantia diximus, regunt genitivum pro subauditione, ut genes anchis, Andromachae hecutoris, Alexander Philippi, Simonis Ioannis. Teretia Ciceronis, Dalila Samsonis, sine dicitur ut notauit Badius. Martia Catonis. Vigesimotertio, nomine significans officium, etiam regit genitivum, ut custos rerum, custodia rerum. Sepe autem elephas, posse illum loquimur quod per gumen, ut herba hortensis, anulus argenteus, caro ouina, caput porcinum, uolucres celestes, aquae celestis. i. pluviae uigilia nocturna, poeta regius, priameia, ples, paternus filius, herilis filius, dominicus seruus, dies, ordo &c. pullus colubinus, gallinaceus, panis hordeaceus &c. Et hec de Alexandri mysteriis una sub regula nostra contenteris, ideo latini, quia claris sic loquuntur. grammatica namque ex voluntate doctissimorum pendet, nam de animi conceptiibus non disputat grammaticus, ubi nec genus, nec conjugatio, nec figura &c.

Regula secunda.

Temporis atque loci quantique aduerbia quaedam.
 Hunc optant casum, dic uenimus illius ergo.

Ioannis Despauterij Ninivite.

Quedā aduerbia t̄pis, loci & c̄ntitatis regūt ḡm, ut pridie illius diei postridie illius diei, & kalēdarū, & etiā in āctō pridie, postridie, kalē das, idus, Nonas, de his nō nihil in regimine āctī dicemus. Cato. Po stridie eius diei uillicū uocet. Cic. ad Lētulū. Pridie eius diei. In Esaia Tūc t̄pis nubes pluāt iustū. In Terētio legit̄ tū t̄pis, & in Philelpho. Interea t̄pis, quod Terē. Interea loci. i. t̄pis, & ubi uis gentiū, nūsc̄ gētiū. Plautus. Vnde gentiū. Cice. ad Atticū. ubi terrarū essem, ne susp̄ cabar quidē. Tacitus. xiiij. Iturā quoquo terrarū. sic brutus aliq̄ ter rarū. Cæsar eoq̄ discordiē uētū est, i. ad eā discordiā ornatus sermo, ut quicqd in hac regula cōtinetur uelutī, quo miseriē uenimus. i. ad quā miseriā. Apuleius. Quę ubiq̄ itineris nos comitā. Cice. ad Atticū. Tu aut̄ abes lōge gētiū. Gellius. Terrorū & fraudis abūde est, sic abunde ingenij, pecunij &c. Apuleius, uspiā gētiū. Idē. alibi gen̄tium & ciuitatū, p̄ alijs gētibus & ciuitatibus dixit, partim hoīm. i. quidā hoīes, satis eloquēt̄, sapiēt̄ parū, sed parūper, paulisp̄, rātis p̄ id est paucō t̄pe, sine casu ponūtur, plus pecunij, nihil literarū, quid rei noīa sunt, ut diximus. Diximus aut̄ parū pecunij, satis uel sat uīrū, magis oris, nihil literarū, nō parū sufficiēs, maius nullū, ratio sit tibi freqns authorū usus, ubi enim aduerbia sunt quātitatis, uix nos minibus neutri generis damus ḡm. Gel. amēnissimus author dixit Abunde ingenij oc̄j, & uerborū est nō abūdans, huccine rerū ueni mus, ait Persi. i. ad has ne res &c. nō autē hoccine rerū &c. Dicimus aut̄ quid noui & qd nouū, ut hic mobile, illīc sit fixum. Ne dixeris post cras, sed perendie. deinde die quarti, quinti &c. Authore Gellio dixeris die quarte, de p̄terito, die quarti, de futuro dicim⁹. afferit idē Nebrisensis pr̄gherī ne dicas, sed nudius tertius, quasi nūc dies tert⁹ sic nudius quartus, ultra quoq̄, sed licēter apud Plau. ait Valla. Philēlphus in ep̄sto. Plautū fequí, quia dicit nudiusquintus, sextus, decim⁹ &c. Cice. quoq̄ in quinta philippica. Recordamini q̄ dies nudius tertius decimus fuerit. Iam, mō, dudū, de t̄pe pximo pr̄senti dici mus, siue p̄terito siue futuro, ut dudū feci, dudū faciā. De tali futuro etiā dicimus statim, mox, illīco, nuper &c. significat paucis ante diebus; pridem uel iam pridē paucis ante mēsibus, olīm, & quondā de p̄terito & futuro, & etiā de pr̄senti, sed de his in alio libro agemus. De ergo ante posuimus, sed plura addamus testimonia ubi, p̄ causa capit, teste etiā Lācilotto. Silius. Virtutisq̄ ergo dedit. Gellius. li. iiij. Sed cōmuni exēpli & fidei ergo uīsum est, uti te salutum uelimus. Est autē ep̄stola Fabritij ad Pyrrhū, & fungitur ergo officio nomi nis, ut satis caufarū &c.

Ninive *fit*